

Postals en seqüència

Una varietat més de la cartofília, i força estranya per la seva escassetat, és aquesta que recorda els fotogrames de les pel·lícules de cinema

TEXT **XAVIER ROMERO**

Tornen a estar de moda les col·leccions topogràfiques de fotografies, de targetes postals i de documents gràfics dels pobles i ciutats, que sovint ens informem pels mitjans com van a parar als arxius públics, la qual cosa ve a complementar la tasca dels col·leccionistes, en el sentit d'assegurar d'una manera clara, transparent i garantida la conservació d'un material documental que tant de favor farà en el present i en el futur a la societat.

Des d'aquells antics i precursors daguerreotips -l'Ajuntament de Girona adquirí a principis d'any la col·lecció de 117 peces d'Àngel Fuentes, una de les persones que més va fer per la recerca i la conservació d'aquestes primeres imatges fotogràfiques, i amb la qual cosa l'Arxiu municipal de la capital, a través del Centre de Recerca i Difusió de la Imatge (CRDI) es converteix en l'ens que més quantitat atressora sobre aquest important material dins del context català-, i passant per altres col·leccions més contemporànies però igualment de gran valor històric, la vista de les institucions públiques especialment està posada en els documents gràfics, aquí i arreu.

Dins de l'ampli programa d'actes amb motiu de la celebració de l'Any Europeu del Patrimoni Cultural, un senyal més de l'atenció que es dedica a aquest camp en tota la seva extensió el tenim en l'exposició que la Reial Acadèmia de Belles Arts de San Fernando, de Madrid, ha tingut muntada fins el passat dia 3 de març en honor d'un rellevant precursor i sota el títol de *La España de Laurent (1856-1886). Un paseo fotográfico por la historia*.

Per altra banda, i tornant al context gironí, recordar que el Col·legi d'Arquitectes de Girona ve oferint un cicle d'exposicions d'arquitectes fotògrafs, essent la darrera la que du per títol *Sigurd Lewerentz, 44 fotografies del viatge a Itàlia*; que l'Ajuntament de Girona ha editat un llibre en honor de l'Agrupació Fotogràfica; i que l'arxiver municipal de la capital, Joan Boadas, va presentar fa tres mesos el llibre *Fotografia en temps de Noucentisme*, tenint Valentí Fagnoli com a protagonista.

Tanta activitat relacionada amb la imatge ens convida a parlar avui d'un vessant ben curiós i alhora rar com és el de les postals seqüenciades, varietat de la qual reproduïm de la col·lecció personal unes instantànies -sense autor ni editor- captades a Girona cap als anys 20 del passat segle i que ensenyen les passejades d'un pagès, d'un porter d'hotel, i d'una família pel recinte firal de la capital. A tall de fotogrames sobre cel·luloide, la progressió d'aquests grups de tres imatges cadascun d'ells no deixa de ser prou interessant. ▶

Ignasi d'Aloy González

TEXT **XAVIER CARMANIU MAINADÉ***

Passejava entre els camps tot cofoi i mirava, amb satisfacció gens dissimulada, com les seves terres donaven fruit ufanós. Aquí i allà hi havia homes feinejant. Ell s'hi acostava i seleccionava les peces que feien més goig.

- Aquestes les preparem per a l'exposició, senyor Ignasi?

Ignasi d'Aloy González va néixer el 1819 a Figueres, on va ser un dels propietaris agrícoles més destacats i actius del segle XIX. Quan només tenia 27 anys, el 1846, ja era membre de la junta de la Societat d'Agricultura del Empordà. Aquesta entitat es va implicar activament en la petició perquè es fessin lleis proteccionistes per als productes locals i evitar l'entrada dels conreus a l'estranger. Per això van adreçar una carta a la Reina Isabel II i una altra als diputats de les Corts espanyoles exposant els avantatges de legislar en favor de la producció pròpia. A més d'enviar-los a Madrid, ambdós textos es van publicar al butlletí informatiu de la Societat.

Durant la dècada dels cinquanta, Ignasi d'Aloy va ser un dels avaladors del projecte de granja-escola que va inaugurar el 1855 a Fortianell l'hisendat local Josep Estrada. I el 1863 va participar a l'Exposició Agrícola celebrada a Figueres amb mostres del fruit dels seus conreus, com ara blat de moro, verdures i llegums, per les quals va rebre el tercer premi d'aquella categoria.

Poc temps després, el 1864, va ser escollit regidor de l'ajuntament figuerenc. Des del consistori va promoure la creació del cos de bombers, que segons informava *El Ampurdanés*, va començar a ser operatiu l'octubre de 1865 i tenia el quarter als baixos de la casa consistorial. El febrer del 1867 va dimitir l'alcalde Clara i ell va ser l'escollit per substituir-lo. Ignasi d'Aloy va ocupar el càrrec fins els inicis del Sexenni Democràtic, que va començar el setembre de 1868.

A partir d'aleshores no se li coneix cap altra participació en l'esfera pública. Segurament perquè es va dedicar a dirigir la Sociedad de Aguas Potables de Figueres. En canvi, sí sabem que va continuar amb passió la seva fecció per la numismàtica. El 1881, per exemple, va cedir una de les monedes antigues de la seva col·lecció a l'exposició organitzada pel Centre Artístic Industrial de Figueres. També es té constància que va ajudar al jesuïta i arqueòleg Fidel Fita en les seves investigacions sobre el jaciment d'Empúries. A l'arxiu personal d'aquell religiós s'han localitzat diverses cartes amb informació proporcionada per D'Aloy en relació a diverses monedes i camefeus antics. Ignasi d'Aloy González va morir el 29 de març de 1885, als 76 anys. ▶